

Oponentský posudek

Jméno diplomanta: Alice Kovářová

Téma a rozsah práce: Srovnání národní ochranné známky s ochrannou známkou Společenství, 81 s.

1. Aktuálnost (novost) tématu: Téma není nikterak nové, jistý punc aktuálnosti mu snad může dát jen nedávná modernizace úpravy unijní známky.

2. Náročnost tématu na:

- teoretické znalosti,
- vstupní údaje a jejich zpracování,
- použité metody.

Měla-li by mít práce nějaký skutečný přínos, byla by značně náročná, neboť by bylo nutno se zabývat zkoumáním souladu či odchylnosti rozhodovací praxe na domácí a unijní úrovni. Prosté srovnání úprav je úkolem nenáročným, sotva však při něm lze dospět k něčemu objektivnímu.

3. Kritéria hodnocení práce:

- splnění cíle práce

Diplomantka si za téma zvolila *srovnání* národní a unijní ochranné známky. Zřejmě poté, co jsem první verzi její práce vytknul, že téma ani v nejmenším nenaplňuje, pokusila se je v úvodu modifikovat tím, že si za cíl vytyčila „nastínit přehled právní úpravy národního známkového práva a právní úpravy ochranné známky EU“ a „poskytnout bližší orientaci v oblasti právních úprav ochranných známek na úrovni národní, mezinárodní a na území EU“ (str. 8). Takto ovšem diplomantka téma své práce měnit nemůže.

Bohužel valnou většinu její práce skutečně představuje jakýsi „nástin přehledu (sic!) úpravy“ a je tedy zcela mimo schválené téma. Navíc jde o přehled přibližně na úrovni seminární práce na základní škole: diplomantka se nevyhýbá hrubým stylistickým chybám, jež by sotva bylo lze tolerovat již u práce maturitní, a ukazuje (připomínám, že jde již o práci přepracovanou), že ani po celém studiu vysoké školy zřejmě vůbec netuší, jak má vypadat vědecká práce.

Způsob, jakým přistupuje k vědeckému diskursu, nejlépe ukazuje, jak zpracovala na str. 16 – 18 otázku, zda je zápisně způsobilým označením zvuk. Pomiňme, jak cituje odborné publikace, a že bez upozornění pracuje s literaturou velmi zastaralou, a ocitujme jen jediný odstavec, který obsahuje cosi jako vlastní diplomantčinu úvahu: „*Závěrem tedy lze říci, že zvuk jako ochrannou známku je možné za určitých okolností registrovat, nicméně si myslím, že oblast platného práva nabízí i jiné, vhodnější instituty, které zvuku nebo hluku poskytnou účinnější ochranu. Ochranu, která bude lépe reflektovat specifika daného případu. Je jím v první řadě především právo na ochranu hospodářské soutěže upravené v občanském zákoníku.*“ Proč bude taková ochrana účinnější? V čem spočívají specifika „daného případu“? Jak může takovou ochranu poskytovat „právo na ochranu hospodářské soutěže“ (natož pak „v první řadě především“) a od kdy je najdeme v občanském zákoníku?

Samotné komparaci nyní diplomatka věnuje poněkud větší prostor. Takto nazvaná kapitola má nyní 19 stran. Z nich se ovšem komparaci věnuje jen podkapitola „rozdíly mezi českou právní úpravou a úpravou evropskou“. Ta má strany dvě, přičemž jedna z těchto dvou stran je zcela bezobsažná, druhá obsahuje objektivní tvrzení typu „*národní ochranné známky požívají ochranu pouze na území daného státu, ochranná známka EU poskytuje ochranu na celém území Evropské unie.*“ Je zřejmé, že cíl práce nebyl sebemeně naplněn ani napodruhé.

- samostatnost při zpracování tématu,

Práce oproti minulé verzi častěji přiznává své (zejména internetové) zdroje. Zde je ovšem třeba zdůraznit, že diplomová práce nemá a nesmí být kompilátem různých zdrojů, byť přiznaných. Musí jít o *původní, samostatné* autorské dílo, kde lze názory jiných jen rekapitulovat za účelem lepšího umístění vlastních názorů do vhodného kontextu. Převzetí cizího textu navíc vyžaduje jeho umístění do uvozovek, aby bylo zřejmé, kde převzetí začíná a kde končí.

- logická stavba práce,

Výtky, které jsem měl k první verzi, zůstaly až na výjimky oslyšeny, proto je jen zopakuji: Práce je na první pohled členěna logicky. Při bližším pohledu se ovšem ukáže, že to je jen zdání. Začíná dvěma kapitolami, které s tématem práce vůbec nesouvisí. Následuje sice klasická struktura, kdy má být popsán nejprve jeden institut (domácí známka), poté druhý (známka EU) a konečně provedeno jejich srovnání, mezi oba první je ale nepochopitelně včleněna známka mezinárodní a zejména klíčová srovnávací kapitola se ve čtyřech ze svých pěti oddílů srovnáváním vůbec nezabývá, takže to, co by mělo být jádrem práce, se skrývá jen v 15 řádkách mizerné úrovně. Dodejme k tomu, že popsaná struktura je sice v obecné komparatistice běžná, pro daný institut ale zcela nevhodná vzhledem k velmi výrazné podobnosti obou srovnávaných institutů. To pak vede ke zbytečnému a nudnému opakování téhož.

O vnitřním členění pak již škoda hovořit, jen jako příklad uveďme, že celou kapitolu o unijní známce uvádí autorka poměrně rozsáhlým popisem změn, které přineslo evropské nařízení č. 2015/2424, ač sama autorka říká, že „ve skutečnosti jde ale spíše o drobnější změny“.

- práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací,

Autorka sice v přehledu použité literatury nějakou literaturu uvádí, až na řídké výjimky v úvodu (nesouvisejícím s tématem práce) ji ale nevyužívá. Namísto toho pracuje se zdroji mírně řečeno laickými, jako jsou „nejčastější dotazy“ z internetových stránek ÚPV atp.

- hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu),

O analýze a tím méně vědecké práci nelze v tomto případě vůbec hovořit.

- úprava práce (text, grafy, tabulky),

Úprava práce je podprůměrná.

- jazyková a stylistická úroveň

Jazyková a stylistická úroveň je hluboce podprůměrná

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Práce je zcela nezpůsobila k obhajobě.

5. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě.

Práci nedoporučuji k obhajobě.

6. Navržený klasifikační stupeň:

Navrhuji hodnotit známkou 4.

V Ubuđu dne 4. 1. 2017

.....
JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

oponent diplomové práce